

prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: A. Cucerescu
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahapol

dosarul nr. 2rac-543/2016

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dumitru Mîrzac, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Prodeviz”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Prodeviz” cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Prodeviz” și menținută hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 29 februarie 2016,

c o n s t a t ă :

La 16 septembrie 2015, CA „Garanție” SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Prodeviz” cu privire la încasarea sumei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 06 iulie 2014 în Grecia, în urma unui accident, Dmitri Cadocicov și-a fracturat un membru inferior, fiind necesară o intervenție chirurgicală de urgență pentru salvarea vieții acestuia.

Susține că, CA „Garanție” SA a deschis dosarul de daună nr. D/Accidente/207 și la 29 octombrie 2014 a achitat lui Dmitri Cadocicov indemnizația de asigurare în mărime de 105 214,20 lei, ce se atestă prin dispoziția de plată nr. 1061.

La 06 iulie 2014 prin intermediul companiei de asistență medicală SRL „Online Assist”, CA „Garanție” SA, a fost notificată despre producerea cazului asigurat în baza poliței de asigurare de călătorie în străinătate nr. 011583.

Pentru acordarea asistenței medicale, Compania de asistență medicală SRL „Online Assist” a solicitat validitatea poliței de asigurare sus menționată.

În scopul verificării valabilității poliței de asigurare de călătorie în străinătate nr. 011583, au fost verificate înregistrările contabile, prin care s-a stabilit că aceasta se află în gestiune Brokerului de Asigurare SRL „Prodeviz” în

baza Contractului de mandat cu agenți și brokeri de asigurare nr. B-132/2013 din 15 mai 2013.

În urma adresării CA „Garanție” SA către Brokerul de Asigurare SRL „Prodeviz” pentru a obține informații privind polița de asigurare menționată, la 10 iulie 2014, SRL „Prodeviz” a informat CA „Garanție” SA că polița de asigurare de călătorie în străinătate nr. 011583 a fost transmisă în baza facturii de expediție WH nr. 1748290 din 28 mai 2014 către subagentul său de asigurare SRL „Sanair-Service”, care a fost realizată la data de 17 iunie 2014 și în momentul emiterii poliței de asigurare nu a fost păstrat exemplarul nr. 3 al poliței pentru a fi raportată și prezentată împreună cu darea de seamă la CA „Garanție” SA.

Sustține că, în temeiul contractului de mandat cu agenți și brokeri de asigurare nr. B-132/2013 din 15 mai 2013, CA „Garanție” SA a împuternicit SRL „Prodeviz” să negocieze și să încheie contractele de asigurare pentru produsele de asigurare oferite de CA „Garanție” SA în conformitate cu condițiile de asigurare.

Reieșind din faptul că polița de asigurare de călătorie în străinătate nr. 011583 a fost realizată la 17 iunie 2014, ultima zi pentru prezentarea dării de seamă a expirat la 30 iunie 2014.

Sustține, că CA „Garanție” SA a constatat că polița de asigurare de călătorie în străinătate nr. 011583 nu a fost prezentată în darea de seamă din luna iunie 2014 și nu a fost achitată prima de asigurare în contul CA „Garanție” SA.

Menționează că, la 05 august 2015, pârâtul a recepționat pretenția privind restituirea sumei de 105 214,20 lei în beneficiul CA „Garanție” SA, care însă a fost ignorată.

Solicită CA „Garanție” SA încasarea din contul SRL „Prodeviz” a datoriei în mărime de 105 214,20 lei și cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 3 156,42 lei și asistența avocatului în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Centru din 29 februarie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de CA „Garanție” SA; s-a încasat de la SRL „Prodeviz” în beneficiul CA „Garanție” SA datoria în mărime de 105 214,20 lei, cheltuielile pentru taxa de stat în suma de 3 156,42 lei și pentru asistență juridică în suma de 3 000 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 11 martie 2016, SRL „Prodeviz” a depus cerere de apel împotriva hotărârii, exprimând dezacordul cu aceasta.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Prodeviz” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Centru, mun. Chișinău din 29 februarie 2016.

La 03 noiembrie 2016 avocatul Dumitru Mîrzac, în interesele SRL „Prodeviz”, a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea acestora cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, temei de casare constituie faptul că, instanțele nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente

circumstanțele considerate ca fiind stabilite, au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material, a fost interpretată eronat legea.

A mai indicat că, CA „Garanție” SA a preluat de la Dumitru Cadocicov prima de asigurare în sumă bănească, cu obligația ulterioară de a achita despăgubirea de asigurare, compania SRL „Online Assist” a executat ce ține de reglementarea cazului asigurat, iar CA „Garanție” SA fiind obligată a efectuat plata despăgubirii către SRL „Prodeviz”.

Consideră neîntemeiate argumentele reținute de instanța de fond și instanța de apel, deoarece conform legislației, anume CA „Garanție” SA urma să achite suma despăgubirii și nicidecum SRL „Prodeviz”.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Dumitru Mîrzac, în interesele SRL „Prodeviz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO,

recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de avocatul Dumitru Mîrzac, în interesele SRL „Prodeviz”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Dumitru Mîrzac, în interesele SRL „Prodeviz” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de avocatul Dumitru Mîrzac, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Prodeviz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Druță

Galina Stratulat